

uforsvarlig Anvendelse af Statens Midler, og det er, om jeg saa maa sige, en mindre human Behandling af den Befolkning, som har sat sit Haab til Resultaterne af denne Forsøgsgaard's Virksomhed.

Nu ved jeg, at der her fra denne Plads er talt om, at den højtærede Landbrugsminister skulde være villig til at træffe et Arrangement, hvorved de paagældende Forsøgsstationer, ogsaa denne Havebrugsforsøgsstation, kunde bibeholdes under en eller anden Form derved, at de landøkonomiske Foreninger — jeg formoder, at der tænkes paa Egnens Landboforeninger og Husmandsforeninger — skulde paa en Maade indestaa for Gaardens Drift og have en Statsstøtte dertil. Det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnte denne Ordning og sagde, at den højtærede Landbrugsminister sammen med Rigsdagen nok vilde yde nogen Støtte til et saadant Arrangement.

Hertil vil jeg sige, at det ikke alene er Staten, der har smaaet med Penge, men ogsaa den almindelige Befolkning; og naar de Sager af landøkonomisk Art, som de forskellige Foreninger arbejder med, skal oprettholdes i nogenlunde samme Omfang som det nuværende, samtidig med at Staten begrænser de Tilskud, der tilflyder disse Organisationer, saa tror jeg, at den højtærede Landbrugsminister maa gøre sig klart, at de Ofre, det vil være muligt for de landøkonomiske Foreninger at yde hertil, vil blive af ret beskeden Størrelse. Jeg vil gerne have Lov til at sætte en Streg under, at hvis den Ordning, der her foreslaas, skal gennemføres, saa ligger Forholdet saaledes, som jeg har sagt.

Hvis Resultatet af Landbrugsministerens Udtalelser skulde blive, at det ærede Medlem Hr. Rode skulde trække Underændringsforslaget tilbage, da maa jeg for min Part ønske, at vi faar en klar Udtalelse for, at den højtærede Landbrugsminister ikke vil stille sig karrigt, naar det drejer sig om Bevaring af disse Forsøgsstationer og da navnlig Hornum Forsøgsstation, idet den højtærede Landbrugsminister jo ikke gerne skulde sætte saa stramme Betingelser, at Landbo- og Husmandsforeningerne ikke blev i Stand til at gaa ind paa dem, og Forsøgsstationen da blev nedlagt.

Naar Betingelserne navnlig for Frugtavl er saa vanskelige, som de er i de Egne, jeg har den Ære at være Medrepræsentant for, Nord- og Vestjylland, saa synes jeg, at vi maa have et berettiget Krav paa, at Staten yder os Støtte, saaledes at der kan gaas frem efter rationelle og sikre Linier, sikrere end dem, man hidtil er gaaet frem ad,

idet man hidtil har famlet sig frem og haft store Skuffelser i Henseende til Resultaterne af Havebruget og Frugttræavlen i de Egne. Jeg nærer ikke den Anskuelse, at vi her i Landet, end ikke paa de mildere Egne, vil være i Stand til at faa en Frugtavl, der svarer til de Forventninger, som stilles fra visse Sider. Men jeg tror, der kunde naas mere, end der naas i Øjeblikket, og derfor tror jeg, at den højtærede Landbrugsminister er kommet paa Vildspor, naar han gennem sine Besparelser ønsker er traadt saa stærkt i Skranken, som Tilfældet er, for Besparelser paa dette Punkt, saaledes at han ogsaa har ramt Forsøgsstationen ved Hornum.

Sundbo: I Tilslutning til mit Partis Ordfører vil jeg gerne udtale min Beklagelse af, at Tilskuddet til „Hedebruget“ er skaarret saa langt ned. Tilskuddet er i de sidste to Aar skaarret ned med 10 pCt. hvert Aar; tilbage var der 167 000 Kr. Den højtærede Landbrugsminister foreslog først, at man skulde skrive dette Beløb ned med 67 000 Kr. Senere er Ministeren gaaet ind paa, at man skulde indskrænke sig til 37 000 Kr.s Nedsættelse, hvilket naturligvis er en Forbedring; men det er alligevel alt for stor en Nedsækering for denne udmærkede Virksomhed.

Der kan maaske siges et og andet om Hedeselskabets Virksomhed, men jeg tror i hvert Fald ikke, der er Grund til at rette nogen som helst Klage over „Hedebruget“; det er en Virksomhed, som har været af meget stor Betydning for Opdyrkningen af Heden i Vestjylland og Midtjylland; og er der nogle Landbrugere, der ikke taaler en Nedsækering eller en Mangel af Tilskud, saa er det netop disse Hedeopdyrkere, som ofte maa sidde for stor Gæld, navnlig i de første Aar, medens de skal opdyrke Heden, og som skal erhverve alting fra nyt. Derfor har en Mængde ogsaa strange Kaar, i Særdeleshed da i en Tid som denne, hvor ogsaa alle andre Landbrugere klager sig; men jeg tror rigtignok, Hedeopdyrkerne har størst Grund dertil. Det forekommer mig, at det er en alt for stor Nedsækering, den højtærede Minister her foreslaar, og som Udvalget har tiltraadt, og jeg vil indstændigt henstille, om ikke denne Bevilling kunde tages op til fornyet Overvejelse til tredie Behandling.

Der var sikkert Grund til at bibeholde et større Tilskud allerede i Aar, og navnlig er der da Grund til ikke at fastholde Ændringsforslagets Bestemmelse om, at de sidste 30 000 Kr. skal ydes ekstraordinært;